

חדש צורתו

שרילגו הנה והנה מהר ככל שיכלו, אין כל ספק שהתמונות היו מהימנות. בדה שמעודי לא ראיתי בעני הצגה כזו, וזה, כן לא מן החכמה יהיה להתעלם שעצמים חיים ומתים הפרו את חוק

יו אנו יודעים מעט מועיר, פרט לעובדה לבסוף למטה. ניוטון ניסה זאת ביתר של כוח מגנטי זה של הארמה, כשם ש אור על תופעת המגנטיות כולה. מאחר יים, הן על המלאכותיים, והן על אלה טחון שקיימים תנאים שבהם מופרים לקבוע כללים אלה בעזרת ידיעותינו

סליים

בהם נעים הריטים ככדים באויר ללא הן האמריאית לכך קראו להן "ידי זה הגיוני לומר שכוח שני, המנוגד כאן באורח זמני ?

אותו גורם שעליו ידוע כה מעט —

כיוון את שהיה ידוע תמיד לסופרים האנושי פולט זרמים חשמליים, כי אלס חשמלי. אולם הסופרים העתיקים

לאוגוסט 1951 צילם תושב טכסאס, זוט, אחת מדבות שחלפו אותו יום חת מצלחות הטייט: 300 מטרים.

מוח זה הוא אדיר-כוח עד למאוד. הזרם שהמוח מסוגל ליצור בגופים צים עצומים באויר. הכפתור המניע ו אינו עולה על כוח הלחץ של אצבע שות. הגשרים המסתובבים האדירים. ויתיהם המהירות של מגרדי-שחקים קטנה הולצת על כפתור ועיר אחד. גם במוח ניתנים להארמוניזציה (או זרבה — מה תהיה או התוצאה ? — כוח בהמי הדומה למנופי קיטור ת, חזקה ויעילה פי אלף.

ולה, שמשקלן הגיע ל-70 טונות כל ש האבן הענקיים בסטונהנג'ן, האבנים

הצלחת מנוגה: תמונה טלסקופית זאת צולמה בגני פאלומר, ליד מצפה אחד משני מחברי הספר הצלחות המעופפות נחתו, ב-13 לדצמבר 1952 בשעה שהגיעה, לפי ההשערה, מן הכוכב נוגה (וואנוס). מראה את צוה התחת של

הכבירות בחורבות אמריקה הדרומית, השערים המונוליתיים האדירים של טיהואנאקה — משום מה השתמשו הבונים באבני ענק כאלו, שכמעט אין להזיזן מקומן, שעה שאפשר היה ליטול אבנים קטנות יותר ושימושיות לא פחות ? כיצד הותאמו זה לזה גושי-האבן המצוחצחים של הפירמידה הגדולה, שמשקלם מגיע ל-15 טונות, בדיוקנות של סנטימטר בלי מכוונות חדישות ? כיצד אפשר היה אפילו לגשת להתאמתן ?

מוטב שלפי שעה לא נעמיק לחקור בדבר פן יתעורר בנפשנו החשד הנורא כי עומדים אנו בפני גזע שתרבותו היא כאין וכאפס לעומתו. הבה נניח לפירמידה הגדולה אשר במצרים, שם היא עומדת כבר רבבות שנה, ושם עוד תעמוד רבבות שנים אחרי התפוררותם של כל שרידיהן האחרונים של ניריורק ולונדון, ונחזור שוב לבעית הגופים המפירים את חוק המשיכה.

בכנסיה הקתולית, מייס ללא כנפיים

תרזה, הקדושה מאחילה, מספרת לנו כי תכופות היתה מתרוממת באויר, ואפילו ברגעים בלתי נוחים ביותר. פעם אירע הדבר בשעת ביקורה של אם בית-המנזר השכן, ששמעה כיצד גוערת תרזה הקדושה, שריחפה אותה שעה באויר סמוך לחקרה, ונופת באלהים בלשון חריפה על שהוא מהתל בה ועושה אותה לצחוק. למעשה לא הגון היה מצדה להאשים את בוראה על תופעה שנוצרה לרגל הכוח הבלתי-מכוון של שכלה האדיר. בדרך מקרה הפעיל מוחה את "אורך הגל" המתניע כוחות המנוגדים למגנטיות של כדור הארץ, והתוצאה, בהתאם להגיון המופלא לפיו בנוי הקוסמוס האדיר, היתה שנישאה כלפי מעלה עד שהתקרה עצרה בעדה מלהמריא הלאה. מקרה זה של תרזה הקדושה ידוע קצת יותר ממקרים אחרים מאותו סוג, שרבים מהם נרשמו לזיכרון. ייתכן שהמקרה המעניין ביותר הוא זה של יוסף הקדוש מקופרטינו — נזיר איטלקי מהמאה ה-17 — שלא זו בלבד שהתרומם באויר לרצונו, אלא שלעיתים גם נשא עמו נוסעים ומטען. במקרה אחד נראה כיצד מרים הנזיר צלב עץ כבד, שעשרה פועלים טרחו בו לשוא, וטס עמו מרחק פסיעות מספר אל המקום שנקבע להקמתו. ספר תולדות קדושי הכנסיה הקתולית הריהו אחד הפרקים המעניינים בתולדות הטיס ללא כנפיים, מאחר שהוא מונה כמאתיים קדושים שהיו מסוגלים לנקוט אמצעי-תנועה מופלא זה.

הפרופסור ו. י. קאוורד פירסם את תוצאותיהם של כ-67 ניסויים בתעופה מסוג זה (לויסאציה), שנערכו בתנאי מעבדה חמורים ביותר, ובהם התרוממו שולחנות, כיסאות, ארונות-ספרים ובני-אדם והונעו בחדר בדמימה גמורה. מר ליאון אייזאקס צילם מספר תמונות טובות בשעת ניסויים שתוארו על-ידי מר הארי אדוארדס, ניסויים שבהם התרוממו רהיטים באויר.

להתנעת ספינת חלל. מיחושי ראש

אך מהו הצד השווה בין תרזה הקדושה ובין הצלחות המעופפות ? תרזה הקדושה והרהיטים נעו בדממה, בלי כל סימן של כוח נראה או נשמע. האם יש להסיק מכאן שלדעתי נעות הצלחות המעופפות בדממה בחלל מפני כוח רצונם של מציאיהן ובוגיהן ? אין זה הפתרון ההכרחי, אך לדעתי ייתכן הדבר, גם ייתכן. איני אומר שהדבר הוא ודאי משום שתעופה עצמית מרצון היא פעולה קשה ביותר, לדברי אלה שהצליחו בה. הכוח הרוחני הנדרש להתנעת ספינת חלל מעל לשדה הניסויים בוייט-סנדרס במהירות של 18,000 מילין בשעה יגרום מיחושי ראש ליצור הגדול ביותר. ובכל זאת אני טוען שהדבר אפשרי הוא.

בין חרטומי מצרים רווחה מסורת כי סימני של הכוהן האמיתי הוא יכלתו להתעופף באויר כליאמת שעולה הדבר על דעתו. רק על ידי הישג זה הכירו בו כבמלומד אמיתי, הבקי בחכמה העתיקה.

באמריקה הדרומית מתהלכות אגדות זהות עם ה"ל במידה מדהימה ; אין אלה אגדות שנוצרו בקרב הילידים של היום, אלא הגיעו אליהם מגזעים קדמונים וגדולים יותר, שנעלמו בהניהם אחריהם אותן מצבות נהדרות, מבלי שיסבירו ויתרצו. אגדות עתיקות אלה מספרות :

"בימים מקדם יכלו הכל לטוס... הכל היה קל ביותר, ואפשר היה להניע אבנים גדולות..."

"בימים מקדם יכלו אנשים לטוס על-ידי שירת שיר והקשה בקערה" האין סיפורים אלה מכילים רמז ליכולת תעופה עצמית ? האין הם מרמזים

הכוכבים פאלומר בקאליפורניה, על-ידי התוכן-החובב ג'ורג' אדמסקי, 9:10 לפני הצהריים. התמונה צולמה בשעת עליית הצלחת המעופפת, ספינת החלל שעברה במהירות עצומה מעל מערב ארצות-הברית.

על גזע נשכח שהשתלט על כוח המשיכה ? ומה בדבר הטיס באמצעות "שיר והקשה" ?

אצל אבות אבותינו. כולנו חולי רוח

צליל בגובה מסויים יכול לבקוע ראי. האם מחוץ לגדר האפשר שעל-ידי הכרה מלאה של טבע הקול, בכל שבע צורותיו, היינו יכולים להשיג הארמוניה בינו ובין הכוחות החשמליים-מגנטיים היוצרים את התעופה העצמית ? הלא כבר הצלחנו לקבוע "הארמוניה" בינו ובין גלי הרדיו, ולשדרו במהירות האור, ולא במהירותו המגושמת של מטוס סילון. אבות אבותינו הלא היו כולאים אותנו בבתי-חולים לחולי רוח אילו אך רמזנו על אפשרות כזו. מדוע לא נוכל, אם כן, לרתום את הקול לצרכינו, או להפכו לכיחות "נעלמים" אחרים ?

צלם מול צלחת: אחד מהטלסקופים בהם השתמש ג'ורג' אדמסקי לצילום הצלחות. את צילומיו ביצע מעל לעדשת הטלסקופ, בעלת הקוטר של חמשה-עשר סנטימטרים כשהמצלמה מותקנת במקום עדשת העין.